

حلوای عرفی

زندگی نامه داستانی شهید محمد رضامرادی
به روایت صغیر ذوالفقاری، مادر شهید
فاطمه دانشور جلیل

انتشارات رفاقت

هرگونه بهره‌برداری متنی، صوتي، تصویري و فرم افزاري
(شیوه‌های اجتماعی، پادکست و ...) از کل اثر محظوظ نیست.
(استفاده تبلیغی و ترویجی کوتاه‌پالامانع است).

حلوای عروسی

شهید محمد رضاموادی

به روایت صغیری ذوالفقاری، مادر شهید

به قلم فاطمه دانشور جلیل

نوبت چاپ: پنجم (۱۳۹۳)، شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

محقق: بروانه حاجبی

طراح جلد: احسان حسینی

چاپ: گلوردی

ویرایش: مؤسسه «ویراستاران»، فاطمه سادات حیانی طهرانی

شابک: ۹۸۷۶۰۰-۳۳۰-۶۴۲-۴

قیمت: ۱۰۰۰ تومان

حقوق چاپ و نشر برای روایت فتح محفوظ است

دانشور جلیل، فاطمه - ۱۳۵۶

حلوای عروسی: تهدید محمد رضا مادری به روایت صغیری ذوالفقاری مادر شهید / فلم فاطمه دانشور جلیل.

تهران: انتشارات روایت فتح، چاپ اول، ۱۳۹۷. چاپ پنجم، ۱۵۲، ۸۴۰۳ ص، مصادر

ISBN: 978-600-330-642-4

ووضعیت فهرست توییی بر اساس اطلاعات فیما

۱. مرادی، محمد رضا، ۱۳۲۹- ۱۳۵۹.

۲. جنگ ایران و عراق، ۱۳۶۷-۱۳۵۹ -- تهران -- سرگذشتame

Iran-Iraq War, 1980-1988 -- Martyrs -- Biography

شناسه افروز: ذوالفقاری، صغیری، ۱۳۱۸- راوی

ردیفندی کنگره: ۱۳۹۷/۴/۲۵ DSR1626

ردیفندی دیوبی: ۹۵۰/۸۴۲۰۹۲

شماره کتابخانسی ملی: ۵۱۴۲۱۷۲

دفتر: ۸۸۸۰۹۷۴۸، ۸۸۸۹۷۸۱۴، پخش: ۸۸۸۵۳۹۰۸

نشانی: تهران، میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، شماره ۱۶

مقدمه ناشر

هر انسانی یک داستان دارد؛ داستانی منحصر به فرد و پر فراز و نشیب که روایتگر تمام گره های فرش رنگارنگ بافته شده زندگی اوست که هر روز با گره هایی بر تار و پودش نقشی را آرام آرام به نمایش می گذارد. فرش نرم نرم بافته می شود؛ گره پشت گره و نقش پشت نقش. اما داستان برخلاف نقش فرش انتهاییش نوشته شده نیست بلاید صبر کرد و منتظر بود تا داستان، نقش بینند و سرانجامش به نمایش در بیاید.

هر انسانی یک داستان دارد. فرشی در حال بافته شدن با نقشه ای منحصر به فرد و رنگ آمیزی خاص که هر کدام محلی برای دیده شدن دارد و زمانی برای ظهور تا مخاطبیش را فرا بخواند و در چشم مش جلوه گری کند و هر داستانی هم برای مخاطب خاصش روایت می شود تا در کنج دلش به یادگار آرام بگیرد. روایت داستان زندگی افراد به ظاهر کم نام و نشان مانند کشت و گذار در لابه لای فرش های دست بافت قدیمی پستوی خانه مادر بزرگ است. هر یک که به چشم می آید زیبایی خاصی را نمایان می کند و سکوت و حیرتی به همراه دارد؛ سکوتی شگفت انگیز و حیرتی دلنشیں.

شمارا دعوت می کنیم به تماسای نقش های رنگارنگ قصه عزیزانی که زندگی شان پر از گره های رنگین تماسایی و خواندنی است.

مقدمه نویسنده

وقتی برای اولین بار صدای گرم و مهربان مادر شهید مرادی را از پشت تلفن شنیدم، دلم فروریخت. کار برای شهدا سعادتی بود که برای دومین بار نصیبم می‌شد. خودم را به حاج خانم معرفی کردم و توضیح دادم که انتشارات روایت فتح قصد دارد برای پسر شهیدش کتابی مستند بنویسد و بنده نویسنده کتاب هستم. ایشان استقبال کردند و قرار شد دوروز دیگر تلفنی مصاحبه‌ای داشته باشم.

طبق قرار دوروز بعد با منزل ایشان تماس گرفتم. کسی حواب نداد. چند روز بعد هم تماس گرفتم، اما همچنان پشت خط ماندم. کران شدم. به خواهر شهید زنگ زدم، گفتند که مادرشان به دلیل عارضه قلبی در بیمارستان بستری شده‌اند.

روزها، هفته‌ها و ماه‌ها گذشت و طی این مدت فقط چند بار توانستم به مدتی کوتاه تلفنی مصاحبه کنم. البته صدای خش خش تلفن ناسالم آن طرف سبب می‌شد به سختی حرف‌های مادر شهید را بشنو姆. هر بار که تماس

می‌گرفتم بندۀ خدا حاج خانم یا فشارشان بالارفته بود، یا قندو چربی‌شان. به قول خودشان انواع بیماری‌ها را داشتند، با وجود این حافظه قوی ایشان به بندۀ برای جمع‌آوری مستند زندگی محمدرضا مرادی خیلی کمک کرد. تمام آرزوی مادر شهید این بود که یاد و خاطره پسر شهیدش را زنده نگه دارد. با تمام کمالت و بیماری که داشتند، همیشه لطف‌شان شامل حالم شد و دست‌رد به سینه‌ام نزدند.

بعد از چند ماه و گرفتن چندین مصاحبه تلفنی، این بار مشتاق دیدار خانواده شهید از نزدیک شدم. برای این توفیق با معصومه مرادی - خواهر بزرگ شهید - در مترو قرار گذاشتم. باید سوار متروی شهری می‌شدم. جلوی ایستگاه شهری، خواهر شهید به استقبالم آمد و همراه هم سوار بر تاکسی به منزل برادر شهید رفتیم.

تا ظهر در منزل برادر شهید مهمان بودم. چند ساعتی را با مادر و خواهر شهید مرادی مصاحبه و صدای شان را ضبط کردم تا در فرصتی مناسب پیاده‌سازی کنم. نزدیکی به حرم مطهر شاه عبدالعظیم را ملاقات نمودم و از آنجا به زیارت رفتم. در راه برگشت به یاد آوردم صحبت‌هایی که زمان کنکور و ورود به دانشگاه از زبان این و آن شنیده بودم. درباره سهمیه ناعادلانه خانواده‌های شهدا بارها و بارها شنیده بودم. با خودم گفتم کاش همه آن‌ها یی که فکر می‌کنند خانواده‌های شهدا در قبال شهیدی که دادند دنیای شان آباد شده امروز همراه‌هم بودند.

آن روز گذشت. چند بار دیگر هم با مادر شهید تلفنی صحبت کردم. مرا حل پایانی مصاحبه‌ام بود و باید یک بار دیگر به منزل شان می‌رفتم تا از نزدیک

عکس‌ها و دست‌نوشته‌های شهید را ببینم. درست مانند بار اول خواهر شهید محبت کردند و در ایستگاه متروبه استقبال مامدند. این بار به منزل مادر بزرگوارشان رفتیم. حاج خانم روی تخت نشسته بود. خانه کوچک بود، اما صاحب‌آش دلی بزرگ و دریایی داشتند. مثل همیشه بارویی گشاده و مهربانی تمام از بندۀ پذیرایی کردند.

اظهر پیش حاج خانم بودم. از عکس‌ها و وصیت‌نامه و دست‌نوشته‌های شهید مرادی عکس گرفتم. در راه زیارت به حرم مطهر شاه عبدالعظیم با خودم گفتم: آیا نباید یک خانه با امکانات کامل در اختیار مادر شهید گذاشته شود؟ چرا نباید پرستاری بیست و چهار ساعته داشته باشد تا در این کهولت سن و انواع بیماری‌هایی که دارد اوراق تمار کند؟ آیا حق مادر شهید از بزرگ کردن پسری مثل محمد رضا که یکی از اعضای اصلی گروه دستمال سرخ‌ها بوده؛ این است؟ هر چند خودش هیچ چیز نمی‌خواست، اما آیا مسئولان نباید امکانات لازم را در اختیار مادر این شهید بگذارند؟ واقعاً چه کسی مسئول است؟ آیا می‌توانیم در آن دنیا پاسخگوی خون شهدای مان باشیم؟

طمئننم که همه مادر برابر خون شهدا مسئولیم. هر کس به نوبه خودش مسئول است.

در زمان نگارش این زندگینامه روایت عجیبی دیدم که حکایت از عظمت کار شهیدان دارد. رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) می‌فرمایند: «در برابر هر نیکی، نیکی بهتری وجود دارد تا به شهادت در راه خدار سد که برتر از آن، چیزی متصوّر نیست.»

در پایان این کتاب آنچه مرا به حیرت و امی داشت متناسب نبودن سن

شهید با فعالیت‌های گسترشده اش بود. خوشابه سعادت‌شان که اگر چه کمیت زندگی شان اندک بود، اما کیفیتی بس عالی داشتند. روایت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) وزندگی شهدا یک نکته مهم را برای مسلم کرد، اینکه مرز مردن و شهادت خون نیست؛ بلکه خود است. شهدا از خودشان گذشتند تا به این مقام رسیدند.

مجموعه پیش رویک رمان یاداستان بلند نیست؛ سرگذشت پر فراز و نشیب مادر شهیدی است که این مجموعه را جذاب‌تر و خواندنی تر از رمان‌های تخیلی کرده است. مطمئناً با خواندن این مجموعه شما هم از پایداری مادران سرزمهین مان شگفت‌زده خواهید شد.